

[Johannes Jensen.]

Handelsminister har erklæret sig rede til at forhandle om Betingelserne for Opnaaelse af Mestertitelen. Naar jeg tager Forbehold overfor Ændringsforslaget herom, er det, fordi jeg kan henvise til, at der i Næringslovkommissionen har været Enighed om det Spørgsmaal, og det allerede af den Grund er betænkeligt at røre ved det, og naar Haandværkerstanden, som jeg nævnte før, har erklæret sig tilfreds med Forslaget i Kommissionens Affattelse, maa jeg antage, at Forudsætningen er den, at man ønsker Kommissionens Bestemmelse vedrørende Mesterprøverne eller rettere Svendepøverne opretholdt. Nu anfører den højtærede Minister forskellige Grunde, som kunde tale for Ændringen, og jeg skal ikke her imødegaa den højtærede Minister, men blot henvise til, at Lovgivningen og Tiden peger i Retning af, at unge Mennesker, der er i Lære, skal stile hen imod at lære deres Fag saaledes, at de er i Stand til at aflægge en faglig Prøve. Ogsaa Lærlingeloven forudsætter jo, at Mesteren skal bringe Uddannelsen saa vidt, at den paagældende kan aflægge en Prøve i sit Fag, og de Tilskud, man giver til den tekniske Undervisning, til de tekniske Skoler, er netop givet med det Maal for Øje, at de unge Haandværkere skal naa saa vidt i deres Fag, at de er i Stand til med Hensyn til Udarbejdelse af Tegninger og den Slags Ting at aflægge en Prøve og derved vise, at de har opnaaet den tilstrækkelige Kundskabsfyldte. Jeg tror, at det baade for dem, der skal have Arbejde udført af Haandværkere, og for de Forældre, der skal have deres unge Mennesker anbragt i Lære, vil være en Fordel, at de paa Forhaand ved, at den Mester, de henvender sig til, har lært sit Fag; thi det er dog en Betingelse og en vigtig Betingelse for, at han kan give de unge den Uddannelse, der kræves.

Der var en enkelt Ændring, som jeg ikke omtalte før, fordi jeg tillægger den mindre Betydning, og det er den, der gaar ud paa, at det skal være Finansministeriet, der eftergiver Stempelafgiften vedrørende Næringsbreve. Det er muligt, at det er korrekt at sige, at det maa være Ministeriet — det drejer sig jo om en Staten tilfaldende Afgift — og ikke en Kommunalbestyrelse, der kan eftergive denne Afgift. Men naar man indenfor Næringslovkommissionen har givet Lovforslaget den Affattelse, at Kommunalbestyrelsen kan lade Afgifterne bortfalde baade for Kommunens og Statens Vedkommende, er det naturligvis, fordi man er gaet ud fra som ganske givet,

at hvor en Kommunalbestyrelse lod Næringsafgiften bortfalde, vilde ogsaa Staten være villig til at lade Statens Afgift bortfalde. Naar den højtærede Minister mener, at der skal indgives en særlig Ansøgning angaaende saadan Eftergivelse af Statsafgiften, maa jeg formene, at det er en unødvendig Ulejlighed at forvolde de paagældende, fordi Finansministeriet dog maa antages i alle Tilfælde, hvor Kommunen har stillet sig velvillig, at ville stille sig paa samme Maade. I øvrigt skal jeg ikke opholde mig længe ved det Spørgsmaal, fordi der her kun er Tale om en minimal Afgift. Jeg vil gaa ud fra, at hvis man i Udvalget bliver enig om at fastholde denne lave Afgift, hvad jeg ingenlunde er vis paa, vil det næsten aldrig forekomme, at en Kommune låder Afgiften bortfalde — det er en saa ringe Afgift, at enhver er i Stand til at udrede den. Forholdet er i øvrigt dette, at naar en Haandværker nedsætter sig som Mester, behøver han ikke straks at løse Næringsbevis; han skal først løse Næringsbevis i det Øjeblik, han begynder at benytte fremmed Hjælp, hvilket tidt ikke er Tilfældet de første to Aar efter, at en Mester er begyndt selvstændigt.

Overfor den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Bunch), der omtalte Handelsstandens Misfornøjelse med Kommissionsforslaget, vil jeg sige, at denne Misfornøjelse er ikke ubekendt for os, der har arbejdet med Sagen, men jeg vil haabe, at Handelsstanden, efterhaanden som Tiden gaar, maa komme til at se saaledes paa det, at de Fordele, den opnaar paa forskellig Vis ved, at dette Lovforslag bliver gennemført, navnlig med Hensyn til Ordningen af Auktionsvæsenet og med Hensyn til Bestemmelsen om Omløben med Varer o. s. v., er af en saadan Betydning for Handelsstanden, at de dog i nogen Grad maa kunne opveje de Betænkeligheder, man har med Hensyn til andre Punkter.

Jeg vil gerne slutte mig til de Udtalelser, der er fremsat af den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti med Hensyn til Ønskeligheden af, at der i denne Sag kan opnaas Enighed. Naturligvis ved vi jo alle, at ude i den store Befolkning vil der altid være nogle, som har lidt andre Meninger, men hvis der her i Rigsdagen med Hensyn til alle væsentlige Punkter vedrørende denne store Sag kunde opnaas en passende Enighed, vilde dette i høj Grad hjælpe til, at den Utilfredshed, der eventuelt kommer til Orde udefra, vil blive mindre, end hvis man her gennemfører dette Lovforslag under stor Modstand fra en bestemt Side.